

Dendrofil for Yggdrasil

Kvelertak

Aldri før hadde han fått auge på eit venare syn
Den massive asken strakk seg godt utover hei
Med greiner som grodde langt utenfor himmelens bryn
Han merka brått at hans kjøtgeir hadde lagt seg på snei
Stamtreet tillot at Valfader tilnærma seg
Som om det visste kor alt skulle bære på veg
Røttene slynga seg rundt og vikla seg inn
Harpiks og sevja rant ut av den hardaste knopp
Ravnguden ynda at kvistar fór inni hans sinn
Blader og bark fortærte hans kropp
Spidda nedenfra, Brun kjente seg ekspandert
Ein kartartisk seanse som varte ni netter lang
Midt mellom glede og ve blei han eksaltert
og han gispa der han hang

Han lekke som ein sil
Dendrofil for Yggdrasil
Ygg for lenger ned mot det svartaste djup
I bunnen av holet såg han eit strålandes skin
Med sine siste krefter tok han eit svalestup
Der oppdaga han visdom i form av sigil
Då Odin kom til hadde han komt over heile sitt kjød
Med ny forstand sank han ned ifra askekall
Han må ha visst godt om den sikre død
Då han ga fra seg sin viten til Heimdall